

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

בפני כב' השופטת רננה גלפז מוקדי

דניאל ענבר

תובע

נגד

דורון דוכס

נתבע

פסק דין

1. ענייננו בתביעה לפיצויים לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"א-1961, (להלן: "חוק לשון הרע" או "החוק"). התביעה הוגשה בעקבות שנים עשר פרסומים באתרי אינטרנט שונים (להלן: "הפרסומים") אשר פרסם הנתבע ואשר לטענת התובע, משפילים ומבזים אותו ומטרתם של הפרסומים היתה פגיעה בשמו הטוב, במוניטין הטוב הקנוי לו מזה שנים רבות, בעסקיו ובבני משפחתו.

רקע

2. התובע, הינו אחד מבעלי חברת ע.ע. ענבר אחזקות ונדל"ן בע"מ (להלן: "חברת ע.ע." או "החברה"), אשר עוסקת בין היתר בלימוד גלישה וספורט ימי.

3. הנתבע הינו עובד לשעבר בחברת ע.ע. הנתבע עבד בחברה בין השנים 2000-2003 כמנהל מועדון הגלישה הממוקם בחוף בת גלים בחיפה (להלן: "החוף"). יצוין כי סיבת סיום עבודתו של הנתבע בחברה הינה פיטורין בשל סכסוך עבודה.

טענות התובע

4. לטענת התובע, למן הרגע אשר פוטר הנתבע, החל זה במסע הכפשות והשמצות מול גורמים רבים ביניהם בין היתר, עיריית חיפה, ארגוני איכות הסביבה וציבור הגולשים והשייטים בארץ. כפי שניסח התובע בכתב תביעתו: "הנתבע אינו עוצר את לשונו ומתבטא בחריפות רבה כנגד התובע, עסקו, משלח ידו ומשפחתו, במספר הזדמנויות." (ראה ס' 16 לכתב התביעה). התובע טוען כי הנתבע, כחלק ממסע הנקם בגין פיטוריו, במסווה של פעיל איכות הסביבה, עוסק ללא הרף בהכפשת שמו. בתחילה טען הנתבע להזנחת החוף, לאחר מכן יצא הנתבע בטענות כי התובע "מפתח" את החוף ללא היתרים, כדי כך גורם נזק לחוף ופוגע בציבור הגולשים הנוהגים לפקוד את החוף.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

התובע מדגיש כי זכה, לראשונה, במכרז למתן שירותי ספורט ימי בחוף בת גלים בשנת 2000, החוף היה עזוב, מוזנח והיתה מצויה בו פסולת רבה. עם זכייתו במכרז, פעל התובע לשקם את החוף לרווחת הציבור בכלל וציבור בגולשים בפרט. בשל פועלו זה, החוף נקי, בטיחותי ומהווה מוקד למתרחצים וגולשים כאחד. עם תום תק' המכרז הראשון, התקיים בשנת 2006 מכרז נוסף, (להלן: "המכרז"). הנתבע, אשר לא עבר עוד בחברה, הגיש הצעתו למכרז אולם לא עמד בתנאי סף ולפיכך לא זכה בו, דבר אשר הלהיט את הנתבע אף יותר במאבק שניהל נגדו. לטענת התובע, מאז שזכה הוא במכרז, פונה הנתבע ללא הרף לרשויות המקומיות בטענות שווא על ליקויים שונים בניהול המועדון בניגוד לתנאי המכרז ועל עבירות על חוק התכנון והבניה בעטיין יש לבטל את זכייתו של התובע במכרז ולהכריז על הנתבע כזוכה במכרז, כך שניהול המועדון יעבור לידי.

5. עוד ציין התובע, כי במהלך עבודתו של הנתבע בחברה, לא נשמעה מפיו ולו טענה אחת נגד שיפור תנאי החוף וכי טרוניות אלו נולדו עם פיתוריו.

6. התובע מוסיף וטוען, כי הנתבע התפרץ פעמיים למועדון אשר בניהולו, עורר מהומה וניסה לגרור את התובע לכדי עימות פיזי עימו. על מנת להימנע ממגע עם הנתבע, הזמין התובע משטרה אשר פינתה את הנתבע מהמקום. התובע הגיש בקשה למתן צו הטרדה מאיימת כדי למנוע מהנתבע להיכנס לשטח מועדון הספורט הימי אשר בבעלות התובע, לשמור מהתובע מרחק, לא לאיים עליו ולא ליצור עימו כל קשר. כב' השופטת ברסלב נעתרה לבקשה והצו נכנס לתוקף ביום 9.6.10 למשך 6 חודשים.

טענות הנתבע

7. לטענת הנתבע, המדובר במאבק ציבורי אשר הינו מוביל, כפעיל איכות הסביבה לשם שימור חוף בת גלים בחיפה. אין המדובר במאבק כנגד התובע ו/או החברה אשר בבעלותו כי אם מאבק אשר לוקחים בו חלק גם ארגוני איכות הסביבה. הנתבע מעיד על עצמו כי הינו עוסק בספורט ימי מזה שנים רבות וכי שימור החוף חשוב לו במידה רבה.

8. עוד טוען הנתבע, כי הפרסומים אשר לטענת התובע הינם אסורים לפי חוק לשון הרע, הינם עובדות מבוססות ולא טענות בעלמא, הנתבע תומך טענתו זו במאבק אשר ניהל נגד בניה ללא היתר על ידי התובע, ואשר נשא פרי. הנתבע מדגיש כי התובע עבר עבירות בניה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק תכנון ובניה"), ולפיכך הוגשה נגד החברה תביעה לסילוק יד מהחוף כן ניתן נגד התובע צו הריסת תוספות בניה בלתי חוקיות אשר בנה בחוף.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

9. זאת ועוד, לטענת הנתבע, טענת התובע כי הסיבה אשר הביאה לפיטוריו הינה כי הנתבע עסק בפעילות פלילית, שקרית מיסודה, באשר אין לו כל עבר פלילי. הנתבע מציין כי בשנת 2004 ניתן פסק דין לטובתו בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה בו הורה בית המשפט לתובע לשלם לנתבע פיצויי פיטורין בהתאם לחוק וכי זו הסיבה להגשתה של תובענה זו נגד הנתבע וכי המדובר בפעולת נקם ותו לא.

10. בסופו של יום טוען הנתבע כי אין בפרסומים משום "לשון הרע". הפרסומים לטענתו נעשו בתום לב ונשענו על מידע שקבל מפעילי איכות הסביבה וכפעיל איכות הסביבה בעצמו, חלה עליו חובה להביא לידיעת הציבור את המידע אשר נאסף בידו.

ההליך

11. הנתבע בחר שלא להיות מיוצג בהליך. ככלל, כפי שיפורט להלן, לא הכחיש הנתבע את הפרסומים ואף עמד על טענותיו כנגד התובע במהלך הדיונים, אולם בטענותיו לעיל ובסיכומיו, מבקש הנתבע לחסות תחת ההגנות שבסעיף 14 לחוק "הגנת אמת הפרסום" וזו שבסעיף 15 לחוק "הגנת תום הלב".

12. קודם אכנס לעובי הקורה, לא אוכל שלא להתייחס לבקשת הנתבע להוסיף ולצרף ראיות, בדמות תוצאות הליכים משפטיים אשר ננקטו, בין היתר, נגד התובע והחברה בגין ניהול עסק ללא רישוי.

בתיק שבפניי התקיימו ישיבות מספר. ישיבת ההוכחות האחרונה התקיימה ביום 11.12.11 ובתומה, ניתנו הוראות על הגשת סיכומים מטעם הצדדים. סיכומי התובע הוגשו, לאחר ארכה שניתנה, ביום 24.1.12. סיכומי הנתבע הוגשו ביום 20.2.12. ביום 1.3.12 הוגשו סיכומי תשובה על ידי התובע.

בקשת הנתבע להגשת ראיות נוספות הוגשה רק ביום 4.3.12. התרתי, כנדרש, לתובע להגיב לבקשה זו. כעת, כאשר באתי ליתן את פסק הדין, יכולה ונדרשת אני ליתן החלטה גם בבקשה זו. הבקשה הוגשה, מלכתחילה, בלא המסמכים הנדרשים. התובע הגיב לה אך ביקש, ובצדק, כי הנתבע יגיש את המסמכים המדוברים. כאשר אלו הוגשו, בסופו של דבר, ביום 1.4.12, לא הוגשה תגובה נוספת מצד התובע, על אף שניתנה לו ההזדמנות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

לאחר שעיינתי בראיות אותן ביקש הנתבע להגיש ובכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים בעניין זה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להדחות. מעבר לעובדה כי הבקשה הוגשה לאחר שהסתיים בירור התיק ולאחר שאף הוגשו סיכומי הצדדים, ומאחר שאין המדובר בראיות חדשות, אלא בכאלה אשר יכול היה הנתבע, בשקידה ראויה, להשיגן קודם לכן, אזי אני סבורה כי אין בראיות אלו כדי להשליך, כהוא זה, על ההליך כאן בפניי. הליך זה נוגע לפרסומים שביצע הנתבע, זמן רב קודם להליכים לגביהם מתבקש להציג ראיות חדשות ועל כן, גם אם הורשע התובע בהליך כזה או אחר, לאחר המועד בו פורסמו הפרסומים על ידי הנתבע, אין בכך כדי להפוך את הדברים שפורסמו לאמת, שהרי המועד בו יש לבחון את אמיתות הפרסום, הוא מועד הפרסום עצמו ואין נפקא מינא אם בחלוף שנתיים הורשע התובע בעבירות לפי החוק לרישוי עסקים.

לפיכך, הבקשה להוסיף ראיות בשלב שלאחר תום שמיעת הראיות, נדחית.

הפרסומים

13. מעשה הפרסום בתובענה דנא, בא לידי ביטוי בפרסום 12 הודעות באתרים שונים באינטרנט. אסקור להלן, בתמצית, את הפרסומים אשר הוצגו בפניי ואשר הוכח פרסומם במידה הנדרשת. אציין כי טענות נוספות של התובע בדבר אמירות נוספות אשר לא הוכחו בפניי, אינן באות לידי ביטוי בפירוט זה, בהעדר הוכחה כי פורסמו:

א. פרסום א' – מיום 26.7.09 באתר " www.haipo.co.il "

"לכל המתעניינים יש צו סגירה למקום XXX נערך. לא נתיר הוצאת דיבה בפורום XXX הנושא בטיפול בקרוב תלונה למשטרה נגד המפעיל והעירייה XXX נערך. לא נתיר הוצאת דיבה בפורום XXX היום בעצם משלמים על הפתגם שהם המציאו עדיף חוף כושל מחוף ריק- משפט של לוזרים והנה אנו נצבים בפני מציאות חדשה שהיתה יכולה להמנע" (ראה נספח 4 לתצהיר התובע).

ב. פרסום ב' – מיום 13.9.09 באתר " www.haipo.co.il "

"לפי דעתי זה נצחון גדול המפעיל ומפעיל הקיוסק הם עבריינים, אי לכך ובהתאם לזאת היועץ המשפטי כלל לא מבין מה עומד בפניו. המפעיל נזרק מחוף הדולפינריום לאחר מאבק משפטי של שנים אלו אנשים שבית משפט זה יום יומם ועכשיו היועץ יתחיל לאכול את כל מה שאמרתי לו כל השנים, ויראה למי הוא נתן 1000 הזדמנויות לתקן, לי משהו נתן פעם הזדמנות לתקן? משהו בעריה ויתר לי על דו"ח ? הצל"ש שניתן כאן לעיריית חיפה אינו במקום, הם פעלו מתוך ברירת מחזל עקב כך שמכתבו הראשון של היועץ המשפטי מ ה 20.08.09 הגיע לידינו ולא היתה לו ברירה בלי זה,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

היינו כל חיינו תקועים עם המסעדה והמפעיל. נראה עכשיו כמה שנים יקח
לו להוציא את XXX נמחק. לא נתיר קללות באתר XXX".
יום טוב דורון דוכס"
(ראה נספח 5 לתצהיר התובע).

ג. פרסום ג' – מיום 16.7.09 באתר " www.haipo.co.il " –
"XXX נערך. לא נתיר הוצאת דיבה בפורום XXX. הוא התחיל לגלוש לפני
שנה, הוזהר לא להשקיע כסף במקום כי הוא ירד לטמיון XXX נערך. לא
נתיר הוצאת דיבה בפורום XXX. לכן במהלך שבוע הבא תוגש גם נגדו
תלונה במשטרה איך שגלגל מסתובב לו
עוד משהו מדורון דוכס"
(ראה נספח 6 לתצהיר התובע).

ד. פרסום ד' – מיום 02.03.09 באתר פייסבוק
הנתבע פרסם "רשימה שחורה" כפי שבחר לכנותה, בה מופיעים פסקי דין בהם היה
מעורב התובע לכאורה וכן פסיקה בהם אוזכרה בש"א (ת"א) 24623/07
naishinternational נגד ע.ע ענבר אחזקות נדל"ן בע"מ, הלא היא החברה אשר בבעלות
התובע.
(ראה נספח 7 לתצהיר התובע).

ה. פרסום ה' – מיום 23.11.10 באתר www.batgalim.org.il - האתר הרשמי של חוף בת
גלים בחיפה. הפרסום הנ"ל הינה תכתובת אשר כתב אביו של הנתבע ואשר התייחסה
לדברים אשר פרסם בנו, הנתבע באתר קודם לכן ואשר נמחקו.

" אני אבא של דורון דוכס, גם הוא וגם אני בעיקר נדהם מצורת ההתייחסות
של האדונים הללו כרמי את גולן, אשר גרמו לפסילת ומחיקת שמו של בני,
בתוך הפורום השמור בעיקרו לגולשים היקרים שכותבים בו. כמו כן תוכן
הדברים שאתם מציינים בטופיק זה, אינם מדויקים כלל ועיקר, הבנתי
ששני החברים כרמי את גולן קבלו בדואר מכתב התראה מעו"ד מת-א בו
הוא מתריע על שימוש פסול בפורום והתבטאויות שכאילו נאמרו ע"י בני
לדוגמא: "בן למשפחת פשע" "CANCER" על מה קמה כל המהומה סביב
ביטויים אלו, אשר בעצמם בני גם קרא למפעיל criminal וזה הוכח כבר
בכמה בתי משפט שחור על גבי לבן..."
(ראה נספח 8 לתצהיר התובע).

ו. פרסום ו' – מיום 4.3.09 או בסמוך לכך באתר www.kitesite.co.il
"בוקר אחד כשהים עלה והרוח שרקה התקבלה הודעה נוראה:
איש אחד רשע רוצה להביא לסיומה של תקופה,
ואלפי אנשים שבשבילם זו אהבה, נפלו פניהם ויצאו למלחמה:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

1 כי לייבש את הים הוא רצה.

2 ...צבי הים את הראש מוציאים

3 אסון מתקרב והם לא יודעים.

4 בחוף עומדים כרישים לבנים

5 כרישי הנדל"ן המאיימים

6 מתגודדים ומתלחשים

7 לבנות בניינים לנפח כיסים.

8 ...לא למנוול ולא לחזיר

9 עזוב לי את בת גלים.

10 מה המחיר?"

11 (ראה סעיף 39 לתצהיר התובע).

12 ז. פרסום ז' – מיום 02.09.09 באתר www.kitesite.co.il

13 התובע מתייחס בסעיף 42 לתצהירו לדברי הנתבע לכאורה על כך שהתובע הוא :

14 "אותו אדם שהחריב את ת-א, ראשל"צ, שדות ים וכרגע עסוק בלהחריב את

15 חיפה זה המפעיל..."

16 (ראה נספח 10 לתצהיר התובע).

17 ח. פרסום ח' – מיום 7.9.2009 באתר www.kitesite.co.il

18 התובע מציין בסעיפים 44 לתצהירו, פרסום בו מתואר "המפעיל כמי שהרס חיים

19 של אלפי אנשים..." (ההדגשה אינה במקור).

20 התובע לא התייחס לעובדה כי שם הכותב אשר פרסם את הדברים אינו הנתבע אלא

21 אדם אחר. לאור העובדה כי התובע לא שאל בחקירתו את הנתבע לפרש שם הכותב, לא

22 אוכל להתבסס על דבריו של התובע כי הנתבע הוא זה אשר כתב ופרסם את הדברים

23 המובאים בסעיף זה.

24 ט. פרסום ט' – מיום 09.09.2009 באתר www.kitesite.co.il שם פורסם :

25 "הוכחנו שוב שהוא עברין .. אנחנו מכירים את העבריינים כבר 25 שנה,

26 לרמות הם יכלו רק באינטרנט..."

27 (ראה נספח 12 לתצהירו של התובע).

28 י. פרסום י' – מיום 3.8.2009 באתר www.haipo.co.il

29 " גולש הוכה ע"י מפעילי המסעדה בחוף הגולשים - חייבים להבין כאן

30 שלא מדובר במשפחת אברגיל או אלפרון אלא באנשים שחזות פניהם

31 והדיבור שלהם עלולים לבלבל אך מי שראה עבריינים בחיו כמו חברי

32 החברה הכלכלית של חיפה בעבר שפוזרו אחרי ההפסד לחבורת הגולשים

33 בניצחון על מרינה ... כל מי שמעוניין שישלח מכתבים ויציק את היועץ

34 המשפטי, כי אני אישית וחבריי תמיד היינו ממודרים ע"י העירייה כי

35 אנחנו ירוקים מקווה שבימים הקרובים יעשו לזה סוף דורון דוכס"

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

(ראה נספח 13 לתצהירו של התובע).

יא. פרסום י"א – מיום 26.12.08 באתר www.batgalim.org.il

"... אבל לכולם ידוע, שיש 10 סעיפים במכרז, הוא לא עומד באף אחד ועקב היכירותי את הנפשות, הוא מחכה לגשר, כדי לסחוט מיליונים מהעירייה ואני לא אתן לזה לקרות, חייבים לזרוק את הסרטן הזה מכאן, זה לא רק המכרז זה האוירה, גלישת הרוח שנעלמת מהעולם, והכל בגלל אנשים כאלה זה הולך להגמר תודה דוכס"

(ראה נספח 14 לתצהיר התובע).

יב. פרסום י"ב – מיום 14.7.10 באתר www.batgalim.org.il

"היום יום גדול, כבוד השופטת שולמית ברסלב מחזירה את זכותי לבקר בחוף הגולשים מתי שארצה,....בו היא באה חשבון עם מפעיל המועדון והעבירות שביצע במקום, לצערי עקב דלתיים סגורות לא יכול פרסם את 8 הדפים של הפסק דין,....כמו שאמרתי על אף פסק הדין המתיר לי להגיע לחוף ולגלוש,אין לי עניין להגיע לשם,עד סילוקו התמידי לעד של ע.ע. ענבר הקרוב מפעם. דורון דוכס"

ובהמשך הנספח פרסום מיום 9.5.10 באתר www.batgalim.org.il

".... רציתי שיבינו הגולשים לכל מטבע שני צדדים,ועיריית חיפה לא רק שמכרה את המכרז לענבר, נתפר בשבילו, היום היא מאויימת על ידו בכך שכל הכביסה המלוכלכת תצא החוצה, ולכן יש מצב שהיא תעדיף להשאיר אותו לנוחיותכם למי ששכח זאת התביעה, וזה מציל הגולשים, היהפוך נמר חברבורותיו.את זה נראה מחר,מה שלא יהיה אם העירייה תעשה מהלך כזה,תפול פצצה"

(ראה נספח 15 לתצהיר התובע).

המסגרת הנורמטיבית

14. תובענה זו הובאה לפתחו של בית משפט זה בעילה של עוולת פרסום לשון הרע.

הגדרת המונח עוולת פרסום לשון הרע מוגדרת בסעיף 7 לחוק לשון הרע בזו הלשון:

"פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית, ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים 2(2) עד 15, 55ב, 58 עד 61 ו-63 עד 68 לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944".

15. אם כן, עוולת פרסום לשון הרע, כפי העולה מהגדרתה בחוק לשון הרע, מורכבת משני יסודות: היסוד הראשון הינו יסוד ה"פרסום" והיסוד השני הינו יסוד "לשון הרע".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

האם המדובר בפרסום כלשון החוק?

16. "פרסום" לשון הרע מוגדר בסעיף 2 לחוק כך :

"(א) פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות

ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם

אחר זולת הנפגע.

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם

זולת הנפגע."

בענייננו, אין נפקא מינה באם הפרסום נעשה בעתונות הכתובה בעולם הלא וירטואלי-הממשי או ברשת האינטרנט בעולם הוירטואלי.

(ראה לעניין זה : ע"א (מ"נ) 1184/06 פרופ' סטיבן פלאוט נ' ד"ר ניב גורדון (27.2.08) וכן רע"א

4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ (25.3.10).

17. עיון בכל אחד מהפרסומים אשר מובאים בתמצית לעיל, מלמד כי כולם עונים על הגדרת המונח

"פרסום" כפי שמופיע בסעיף 2 לחוק. המדובר בפרסום בכתב אשר היה אמור להגיע לאדם זולת

התובע עצמו שכן הפרסומים הם כולם מתוך אתרי אינטרנט אשר מנוהל בהם פורום בו יכול

פלוני לפרסם את הגיגי ליבו.

האם המדובר ב"לשון הרע"?

18. הגדרת "לשון הרע" מצויה בסעיף 1 לחוק לשון הרע ולשונה כך :

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

מצדם :

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו :

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

במשלח ידו או במקצועו :

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו, נטייתו המינית

או מוגבלותו :

בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד."

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

19. לאחר קריאה מעמיקה של כל אחד מהפרסומים אשר הובאו לעיל מצאתי כי פרסומים: א', ג', ה', ו', ט', ו- י' אינם עונים על הגדרת המונח לשון הרע מהנימוקים אשר יפורטו להלן:

פרסום א', ג', ט' ו- י' :

המבחן הוא האופן שבו יובן הטקסט על ידי הקורא הסביר. הפרסומים אינם מתייחסים בצורה מפורשת או משתמעת לתובע עצמו, אדם סביר אשר יקרא את הדברים, לא יוכל להניח כי הדברים מופנים אל התובע. מה גם שמנהלי הפורום צנזרו ומחקו חלק מדברי הנתבע כך שלא ניתן להבין את הקשר הדברים..

פרסום ה' :

הפרסום נעשה על ידי אביו של הנתבע. אביו של הנתבע אינו בעל דין בתובענה ולכן אין לייחס לנתבע כל אחריות שהיא לפרסום הנטען.

פרסום ו' :

התובע מתייחס בתצהירו לשיר שלטענתו, חיבר ופרסם הנתבע, אולם השיר לא צורף לנספח 9 כפי שציין התובע, יחד עם זאת, כתב התובע את מילות השיר בסעיף 39 לתצהירו. התובע עומת עם טענת הנתבע כי את השיר כתב אדם אחר וטען כי הסיק שהנתבע הוא שכתב את מילות השיר מאחר שהחמיאו לו גולשים אחרים על הכתיבה ומאחר שהשיר נכתב בהקשר לדברים אחרים אשר נכתבו על ידי הנתבע (עמ' 28 ש' 3). מקריאת מילות השיר כפי שציטט התובע בתצהירו עולה כי לא ניתן לייחס את הדברים האמורים בשיר לתובע עצמו. הנתבע טען כי זהו "המנון הגולשים" וכי הוא נכתב נגד החברה הכלכלית ועירייה חיפה ואין לו קשר לתובע (עמ' 38 ש' 5) וטענה זו אינה נסתרת על ידי התובע, מה גם, שעיון מעמיק במילות השיר, מלמד כי אין בו כל זכר לשם התובע או לכינוי כלשהו שלו, במפורש או במשתמע.

20. הנה כי כן, אתייחס לפרסומים ב' ד', ז' ח' י"א ו- י"ב.

פרסום ב' :

"...המפעיל ומפעיל הקיוסק הם עבריינים, אי לכך ובהתאם לזאת היועץ המשפטי כלל לא מבין מה עומד בפניו. המפעיל נזרק מחוף הדולפינריום לאחר מאבק משפטי של שנים אלו אנשים שבית משפט זה יום יומם ועכשיו היועץ יתחיל לאכול את כל מה שאמרתי לו כל השנים..." התובע טוען כי המדובר בלשון הרע וטענתו זו מקובלת עלי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

אמנם, בפרסום זה, כמו בנוספים, מדובר על ה"מפעיל" ולא צויין שם התובע מפורשות, אולם הנתבע הודה בחקירתו בבית המשפט כי כל הפרסומים בהם מדובר על "מפעיל" נכתבו על התובע (עמ' 28 ש' 4-11 וכן עמ' 35 ש' 17-18 וכן 31-32) ולטענת התובע, בקרב חוג הגולשים, ברור כי כאשר מדובר על "המפעיל" של חוף בת-גלים, אזי הוא הוא המפעיל ואין אחר (עמ' 22 ש' 22-26). כלומר כל אותם גולשים בפורומים המדוברים, נמנים על אוכלוסיה המבינה היטב כי כאשר מדובר על "מפעיל" המדובר בתובע.

הנתבע כותב על התובע כי הינו עבריין וכי נזרק זה מכבר מחוף הדולפינריום לאחר מאבק משפטי של שנים וכי לחם יומו של התובע הוא ניהול מאבקים משפטיים. ובכן, אני מוצאת כי התבטאות זו עולה בקנה אחד עם ההגדרה בסעיף 1 לחוק לפיו הדברים האמורים מבזים ומשפילים אדם בעיני הבריות וכן יש בהם כדי פגיעה במשלח ידו של אדם.

בדיון שהתקיים ביום 13.3.11 המשיך וטען הנתבע כי התובע הוא עבריין על פי החוק כלשונו :

"...זאת אומרת שכל מה שאמרתי נכון, התובע לא סתם עבריין אלא עבריין,

אדם שעובר קו לבן בכביש הוא סוג של עבריין. במשטרה שרוצים להוציא

רישום פלילי אז מקבלים..."

(ראה עמ' 8 שורה 13-15) ובהמשך טען :

" ... אין עדויות-אני אמרתי שהוא עבריין, ובבית המשפט הוא יצא עבריין, זה

מה שהוא, כה יצא. אני מפנה לפס"ד ורואים שהוא דרס ברגלים גסות את

החוק. אני ראיתי מה הוא עשה ואני מתבטא, אני לא הוצאתי דיבה, זה לא

דיבה..."

ובדיון שהתקיים ביום 6.10.11 המשיך הנתבע וטען :

"ש. אין לך שום הוכחה שהמפעיל נזרק מחוף הדולפינריום.

ת. כן. התביעה כנגד חברת אתרים.

ש. כשאני אומר לך שמה שהצגת זה הליך אזרחי כספי שטרם הסתיים

והוא מתנהל בענין כספי, בין חברת עירונית לבין חברתו של התובע,

מה ההוכחה שלך שהוא נזרק משם.

ת. הוא לא שם. הוא נזרק משם. חברת אתרים בתל אביב נגד ע.ע ענבר.

כשאני רואה דבר כזה בתור אדם נורמטיבי, אמרתי "נזרק" אז מה קרה?

ש. אמרת שהמפעיל זה דני ענבר ומר מלכה.

ת. כן."

(ראה עמ' 35 לפרוטוקול)

הנתבע טען כי הינו חוסה תחת הגנת "אמת דיברתי" וכי התובע, כמי שהורשע בבית המשפט בגין ביצוע עבירות לפי חוק התכנון והבניה אכן נחשב עבריין. ואולם, עיון בטענות הנתבע מלמד כי הוא התבסס על הליכים משפטיים אשר נוהלו כנגד החברה המנוהלת על ידי התובע ולא על ידי התובע בעצמו. אמנם, הנתבע, מנקודת מבטו, סבר כי הליכים כנגד חברה שבבעלות התובע, מוכיחים כי התובע בעצמו הוא עבריין, אולם אין בכך די כדי לזכות בהגנת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע - "אמת דיברתי".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

"השאלה האם הפרסום היה אמת והאם היה בו עניין ציבורי מוכרעת על פי מבחן אובייקטיבי. ההגנה הקבועה בסעיף 14 לא תחול על פרסום שגוי אפילו אם המפרסם פעל בתום לב והאמין בכנות באמיתות הפרסום. יתר על כן: ההגנה לא תחול גם כאשר טעותו של המפרסם היתה סבירה והוא כלל לא התרשל" (שנהר, דיני לשון הרע, בעמ' 216). יחד עם זאת, בשלב פסיקת הפיצוי, יכול בית המשפט להתחשב באמונת הנתבע בדבר נכונות הפרסום, זאת על פי סעיף 19(2) לחוק איסור לשון הרע.

הנתבע טען כי יש בידיו עדים וראיות אודות עבריינותו של התובע, אולם לא השכיל לבקש לזמן את אותם עדים והסתפק בטענה כי ביקש מהם להעיד אך נענה בשלילה. זולת הצגת אותם הליכים שננקטו כנגד החברה, לא הציג הנתבע דבר שיש בו כדי לבסס את ההגנה.

לפיכך, אני מוצאת כי לנתבע לא עומדת הגנת "אמת דיברתי", ביחס לאמירות המכוונות אל התובע ואשר מייחסות לו "עבריינות".

האם זכאי הנתבע להגנות "תום הלב" שבסעיף 15 לחוק? הגנות אלו דורשות, ראשית, כי הפרסום יעשה בתום לב ושנית, כי הוא יהיה באחד מ-12 המקרים המפורטים בסעיף. גם אם הפרסום היה בתום לב, ועניין זה כלל לא הוכח, אזי לא התקיימו הנסיבות המנויות בסעיף ועל כן, אין הנתבע זכאי ליהנות מהגנת הסעיף.

פרסום ד':

הנתבע פרסם "רשימה שחורה" כהגדרתו, בה הביא פסיקה אשר לכאורה מתייחסת לתובע ולחברה אשר בבעלותו.

האם יש בפרסום פסיקה אשר לכאורה מופיע בה התובע או מי מטעמו משום לשון הרע? ככל שפלוגי מפרסם רשימה בה נתבע אלמוני או אף אם ברשימה תביעות בהן אלמוני הוא התובע, הרי שלא ניתן לראות כיצד פרסומה של הרשימה יכולה להוות קרן אור המאירה מאור חיובי את אלמוני. יתרה מכך, חלק ניכר מההליכים כלל אינם נוגעים לתובע, אלא לאחרים, בשם זהה. במהלך חקירת התובע, בדיון מיום 6.10.2011 נשאל התובע:

"ש. אני מפנה אותך לתצהיריך לסעיף 9, האם אתה עומד אחרי האמירה

כי אין לך רישום פלילי.

ת. כאזרח במדינת ישראל, אני כבן 67 עשיתי הרבה למען המדינה,

רשויות ולביתי, על מנת שאני אהיה בטוח שאני עומד אחרי תצהירי,

נגשתי למשטרה ואני מפנה לנספח מס' 1.

ש. האם אתה מכיר את ע.ע. ענבר.

ת. כן.

ש. יש לך קשר לחברה הזו.

ת. כן. אני בעלי החברה כמו החברה הזו יש עוד 70 חברות בשם ע.ע.

ענבר. השוני הוא בשם אחרי ענבר, ע.ע. ענבר אחזקות ונדל"ן בעמ.

ש. האם אתה מצהיר בפני בית המשפט כי החברה הזו לא הורשעה

בפלילים מעולם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

ת. נכון לכתיבת התצהיר לא. גם אחרי כתיבת התצהיר, לא, כי הגענו

להסדר עם העיריה."

(עמ' 20, ש' 11-1).

לטענת הנתבע לפיה המדובר באמת. הרי לא ניתן להעלות על הדעת אפשרות זולת רצונו של הנתבע להשחיר את פניו של התובע. כן לא מצאתי כיצד פרסום רשימה כאמור עולה כדי טובת הציבור וחשיפת מידע חיוני. אני מוצאת כי פרסום הרשימה מטרתו היתה להשפיל את התובע, לבזותו, להעליב אותו ולפגוע במוניטין שלו כאיש ישר וכמנהל חברה ישר. לא מצאתי בנסיבות העניין כי הנתבע חוסה תחת הגנה כלשהי כפי שניסה לשכנע את בית המשפט. אשר על כן אני קובעת כי יש בפרסום הרשימה משום לשון הרע.

פרסום ז' ו- ח':

מעיון בנספחי התצהיר עולה כי האדם אשר פרסם את הדברים הינו אדם המכונה "amitrotem", לכאורה, זהות שונה מזו שתחתיה פורסמו יתר הפרסומים. ואולם מדבריו של הנתבע בעמ' 38 ש' 21 עד ש' 30, עולה בבירור כי הנתבע הוא הכותב והוא אף מסביר בעדותו את פשר הפרסום.

עיון בדברים שפורסמו מלמד כי בפרסום ז' נאמר על התובע כי הוא החרیب חופים נוספים וכעת עוסק הוא בהרס החוף בחיפה. פרסום ח' מדבר, אף הוא, על הרס חייהם של אנשים על ידי המפעיל.

אני מוצאת כי פרסום הדברים הללו מטרתו היתה להשפיל את התובע, לבזותו, להעליב אותו ולפגוע במוניטין שלו. לא מצאתי בנסיבות העניין כי הנתבע חוסה תחת הגנה כלשהי כפי שניסה לשכנע את בית המשפט. אשר על כן אני קובעת כי יש בפרסומים הללו משום לשון הרע.

פרסום י"א:

הנתבע פרסם באתר האינטרנט הרשמי של החוף כי התובע אינו עומד בתנאי המכרז וכי הוא מנסה לסחוט כספים מהעירייה ובהמשך ציין: "חייבים לזרוק את הסרטן הזה מכאן". הנה כי כן, הנתבע הוציא לשון הרע על התובע כאשר פרסם כי אינו עומד בתנאי המכרז, ואשר טענה זו מסווה טענות רבות אחרות כגון, מרמה, התחזות וכיו"ב. עוד ממשיך הנתבע ומציג את התובע כבעל תכונות סחטניות אשר מתכוון לסחוט כספים מהעירייה, ובסופו של דבר מכנה את התובע "סרטן" מתוך כוונה, כך לדברי התובע, להציגו כמחלה כרונית אשר אינה ניתנת לריפוי כאשר פוגעת בכל באיברים עד אשר מכניעה את הגוף וגורמת למות.

בדיון שהתקיים ביום 6.10.11, נשאל הנתבע לפרש השימוש במילה סרטן:

"ש. אני מפנה לנספח 14 – אמרת כי יש 10 סעיפים במכרז והוא לא עומד

אף אחד מהם, תסביר מאיפה הדברים האלו, על מי מדובר פה ?

ת. כל המכתבים שהתובע קיבל מהעירייה, מוכיחים מעל כל צל ספק

סביר שזה מה שהוא עשה היועמש שלח לו מכתבים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

המילה סרטן, היא לא מילה גסה. סרטן היא חיה שנמצאת בים
ושולחת זרועות ויש לה צבתות, במקום לבנות היא רק הורסת.
התכוונתי לחיה. האם השם של התובע נמצא שם?"

(ראה עמ' 39 לפרוטוקול, ש' 26-33)

ובהמשך :

ש. על מי נאמר שלא עומד בסעיפי המכרז.

ת. דני ענבר.

ש. איזה נפשות אתה מתכוון.

ת. דן ענבר, רן ענבר

ש. מי מחכה לסחוט בסוף הגשר

ת. דני ענבר.

ש. הוא סחט

ת. לא, בגללי.

ש. איזה אנשים אתה מתכוון כשאתה אומר אנשים כאלו

ת. דני, ערן וע.ע. ענבר."

(ראה עמ' 40 לפרוטוקול, ש' 12-3).

אין מקום להכביר מילים מקום בו התמונה ברורה. הנתבע פרסם דברים אלה מתוך כוונה
לבזות, לפגוע ולהשפיל את התובע. הנתבע משתמש בביטויים אשר אינם מותרים מקום לספק
באשר לפרשנותם ולעולם יקבלו פרשנות שלילית. צדק התובע אשר טען כי הנתבע אינו נוצר את
לשונו. לאחר שבחנתי את הדברים, אין כל הגנה אשר הנתבע חוסה תחתיה, ברור כי אין כל אמת
בטענה כי התובע אינו עומד בכל תנאי המכרז, שהינו סוחט כספים מהעירייה ושהינו פוגע בכל
אשר מסביבו כמחלה. כן אין כל עניין לציבור בפרסומים והתבטאויות אלו, לא כל שכן לא ניתן
לומר כי דברים אלה דברים תמי לב. ברי לכל כי מטרת הנתבע בפרסום זה היתה לפגוע בתובע
ולהשפיל אותו.

אשר על כן אני קובעת כי יש בפרסום זה משום לשון הרע.

פרסום י"ב:

בפרסום זה מתאר הנתבע את תוצאות ההליך למתן צו להטרדה מאיימת אשר ניתן על ידי כבוד
השופטת שלומית ברסלב כפי שתואר לעיל. יודגש כי הנתבע לא קרא נכונה את התמונה והחטיא
את מטרתו של הצו אשר ניתן נגדו. הנתבע אכן הורשה לגלוש בחוף, אולם נדרש להימנע מביצוע
שורה ארוכה של פעולות הקשורות קשר ישיר ועקיף עם התובע. יוער כי מתן צו שכזה אינו עניין
של מה בכך וההתייחסותו של הנתבע אל מהות הצו והיקפו, מעידה על חוסר הבנה בסיסי או
לחילופין על נסיון להטעות בכל הנוגע לקביעת כב' השופטת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

בפרסום הנדון פרסם התובע הודעה לפיה כב' השופטת "באה חשבון עם מפעיל המועדון", כפי שהוסבר לעיל לא כך פני הדברים, אלא ההיפך הוא הנכון. בהמשך כותב: "...אין לי עניין להגיע לשם, עד סילוקו התמידי לעד של ע.ע. ענבר הקרוב מפעם" ברור כי הנתבע מייחל לעזיבתו של התובע את החוף ואולם משאלות ליבו של הנתבע מוצגות כעובדות אשר באו לידי ביטוי בהחלטה מפי כב' השופטת שלומית ברסלב. ראשית, וכפי שהוער לנתבע זה מכבר, היות והדיון התנהל בדלתיים סגורות, הר שאין הוא רשאי לפרסם את אשר התרחש בדיונים ואת אשר נפסק בתום הדיון. שנית, הנתבע פרסם מידע שגוי אשר מטרתו היא להציג את החברה של התובע כמי שעתידה להיות מסולקת מן החוף. השימוש במילה "מסולק" יש בו כדי להציג מצב חד צדדי בו פלוני אינו יכול עוד לבצע את אשר ביצע וכי הוא מנודה, מוגלה, מבודד. הקונוטציה העולה מהשימוש במילה מסולק הינה שלילית וגורמת לקורא להסיק כי פלוני, נדרש בניגוד לרצונו, להפסיק את אשר עשה עד כה. ברי כי בפרסומו זה של הנתבע ניסה זה לטעת בקורא תחושה כי התובע בא על עונשו לאחר שכב' השופטת "באה חשבון עם מפעיל המועדון" וכי הסנקציה אשר ננקטה נגדו הינה סילוק. אני קובעת כי הנתבע הוציא לשון הרע על התובע והמשיך וחיזק את השפעת אותו פרסום בכך שפרסם דברים שאינם אמת. בהקשר זה, יצוין כי כאשר נשאל הנתבע בחקירתו מי זה המפעיל, ענה הנתבע, כאמור לעיל, כי המפעיל הינו התובע. (ראה פרוטוקול דיון מיום 6.10.11 עמ' 35 שורה 15-18).

21. הנה כי כן, בשישה פרסומים מתוך אלו הנטענים, יש משום "לשון הרע" ואין לו לנתבע הגנה כלשהי מפניהם.

הפיצוי

22. התובע עתר לפיצויים ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע. בסך של 50,000 ₪, נכון ליום הגשת התביעה.

כפי שקבעתי, הנתבע פרסם לשון הרע בצורה מכוונת ומתוך כוונה לפגוע בתובע ולהרע לו ואולם, לא כל הפרסומים אשר נטענו על ידי התובע ללשון הרע אכן ענו על ההגדרה בחוק, כמפורט לעיל. אשר על כן אני מקבלת את התביעה בחלקה, בכל הנוגע לפרסומים, ב', ד', ז', ח', י"א ו- י"ב.

23. כעת, באה אני לשקול מהו סכום הפיצוי בו מן הראוי לחייב את הנתבע.

ראשית, התובע לא הוכיח כי בפועל, נגרם לו נזק כלשהו כתוצאה מן הדברים שנכתבו באותם פורומים באינטרנט. טענות התובע, הפזורות לאורך עדותו, כי בשל "מלחמתו" של הנתבע בו, נקטה העירייה נגד החברה שבבעלותו בהליכים שונים, כמובן שאינה יכולה להיחשב כ"נזק" שהרי ההליכים שננקטו, ננקטו על פי חוק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 27102-09-09 ענבר נ' דוכס

נטלתי בחשבון את העובדה שמחד, הפרסומים היו באינטרנט, בפורומים הפתוחים לעיניי כל, אך מנגד, את העובדה ששמו של התובע נמחק על ידי מנהלי הפורומים ובפועל, רק אנשים מקרב אותה קבוצה מסוימת של חברי אותם פורומים באינטרנט, ידעו לשייך בין זהותו של התובע לבין הדברים שנרשמו עליו שם כ"מפעיל". הגעתי למסקנה כי אנשים אשר אינם משתייכים לאותה קבוצת גולשים באותם פורומים, לא היו מבינים כי התובע הוא שכלפיו מיוחסים הפרסומים.

עוד נטלתי בחשבון, לעניין הפיצוי, גם את הבנתו ואמונתו של הנתבע, כאילו הוא לשייך הליכים אשר ננקטו כנגד חברה, להתנהגות בעליה של אותה חברה. ובסופו של דבר, בחנתי את הפגיעה אשר נגרמה לתובע לאורך זמן, בשל הפרסומים המרובים ונתתי גם לזה משקל.

24. אחר כל אלה, הגעתי למסקנה כי הפיצוי הראוי במקרה זה, עומד על סך של 25,000 ₪. לסכום זה יש להוסיף הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪ נוספים וכן אגרת בית משפט משוערכת למועד התשלום בפועל.

הסכומים האמורים ישולמו לתובע על ידי הנתבע בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ התובע ולנתבע בעצמו, בדואר רשום.

רבנה גלפז מוקדי, שופטת

ניתן היום, כ' סיון תשע"ב, 10 יוני 2012, בהעדר הצדדים.

חתימה